seſt ei woi ſa muido mitte öiete kahhetſeda, egga Jeſuſt iggatſeda. Seſt, kes omma hinge haiguſt ei tunne, ei olle temmal arsti tarwis. Agga ärra arwa mitte, et ſul tarwis, kauni ja illuſa ſannaga Jummalale räkida. Otſenenda kui laps omma issaga rägib, keik mis ta ommas süddames mõtleb, ja ei holi sannast, woid ka sinna omma Jummalaga könnelda, ja kui so palluminne on tõssine, ei jätta Jummal sind siis mitte kuulmata. Jummal wõttab sulle siis sedda ellawat usko omma Poia Jesusse Kristusse sisse anda, ja pattude andeksandmist temma werre sees, ja pattude andeksandmisse läbbi, süddame rahho, öiget armastust Jummala ja innimeste wasto, ka öiget wihha keige patto, keige kurja wasto, ja sedda joudo öiete ja hästi ellada Temma ja innimeste ees.

Karjane panni õppetust sure holega tähhele, ja kui õppetaja teisel päwal koggodusſele jutlust ütles, siis olli karjane ka kirrikus, ehk temma kurja ilma pärraſt, kül kohhe olli tahtnud koio minna, kui temma õppetajaga sai räkinud. Ja kui ta kirrikust wälja tulli, siis ütles temma: Ep olle minna seddasugguſt juttuſt ei ellades weel kuulnud, ja imme assi, et siin weel ennam rahwas ei põra. Seſt, ehk kül ms pattud mind waewawad, siiski tean nüüd, ja ollen julge selle peäle, et Jummal mulle andeks on annud. Mõ süda on rahho ning römo nüüd täis. Palljudes ollen Jummala armust ni paljo tunda jo sanud, et ei woi ma sedda ärra räkida. Ei tahha ma ial melega nüüd ennam patto tehha, ja surma ei karda ma ennam; seſt tean nüüd, et õntsaste ma surren. Oh, püan nüüd ramato luggemist agga kätte, et pühha kirja omma hinge kassuks öiete woin prukida.